

Szabó Fanni debütversei

Látomásaid

a pusztulás fogatlan állat-ínyén
még felvillanó szentjánosbogár,
az ellentétek izzó sistergése
s az elmúlás örökös, csontig vájó
tudata

(Faludy György: *Monológ életre-halálra*)

*Átizzadt lepedőn fekszel.
A takaród nedves, homlokod forró.
Elalszol, míg beszélsz hozzám,
mozdulatlanságig remegsz.
A hegyeket napok óta nem látni,
az ég nem mutatja tűszúrásait,
leheletünkkel foltozza idegszárait.
Ködös emlékként telepszem rád.
Nem tudhatom, kik szeretnek titokban,
kik figyelnek, álmodnak veled éjszaka,
de nem átkozom őket, nincs gyilkolódás.
Kötőszövet vagyok csontjaid között.
Szemedben izzófényű könnyek,
máshol jársz, nem tudsz magadról.
Mindenemet kitapintod,
kirajzolódik bőrömon íves ujjnyomod.*

*Egyedül maradtunk a pusztulás
fogatlan állat-ínyén, meztelen.
Takaród nedves, homlokod forró,
látomásaid én is látni kezdem.*

533 kártya

– Hány éves vagy? – kérdeztem tőle szigorúan.
 – Ötszázharminc – válaszolta mosolyogva.
 – Akkor van még három éved, hogy megértsd – mondtam neki, aztán megfordultam, elindultam kifelé a lépcsőn, le a kertbe, ki a kapu felé. A tükrök engem is idegesítenek.”

(Hernádi Gyula:
A hátamon fekve szaladgálok)

*A nosztalgia erősebb nálunk,
 megterített asztalok alá bújik a szereleméhség,
 a félelemtől összekoccanó fogsorok.
 Némán kaparnak az otthonkás angyalok,
 ökölrel sebhelyezik a fát, lakótelepi zajra ébrednek.*

*A boszorkányok lefedik előttem kártyáikat,
 kézen fogva táncolják körül álmaim.*

*Ráncaik jövőt jósolnak nekem, jóslatukban múltjukat látom.
 A kártyák nem hazudnak, szarkalábakon indulnak felém,
 tetteim súlyáról beszélnek, felelősségről, amit érted vállalok.*

*Darabokra tépem a ráncokat, levetköztetem őket, jövőm
 kártyáival
 összeragasztom testüket, viseljék el őket, amit elhazudok magamtól,
 mert idegesítenek a tükrök titkai.*

*Ötszázharmincnyi év az tapasztalat, de van még három megérteni,
 miért látom magamban a vért, ha nem válik bennem vízzé,
 poharamban ereim, ereimben aludttej kering.*

*A fotocellákon túl minden sokkal élesebb,
 bűneink tejfehéren folynak lefelé az óbudai hegyeken.
 Egyik reggelből a másikba teleportál
 drótra kötve a sárga félelem.*

Budai tüskék

(...) Amikor távol vagy tőlem
 bicskákkal sáncol az álmom.
 Sűrűbb az éj
 cigány férfiak
 ingére száradó vér. (...)
 (Osztojkán Béla: *Fekete sirály: II.*)

*Hányszor sűrűbb az éj cigány férfiakra száradt ingeken?
 Alvajáró minden mondaton a bicskákkal sáncolt ékezet.*

*Testté göngyölik Budán a húst, viaszból öntik a csontokat.
 Az üregekbe gyufát tűznek, égő gesztenye-áldozat.*

*Göngyölve gurul maguk előtt a sűrű dombvidék,
 lenyomatuk térkép, füstjelük sűrűn sáncolja az éjt.*

*A feltúrt földben csontokat talál a keverék,
 kettéosztja a házat a sárgán csorgó repedés.*

*Körömmel kaparják a sót a jeges betonútról,
 kölevest aszfaltból, tüskék olvasztják a nyomort.*

Egymás hátán egymást tartják, mi egymásra taposunk.

SZABÓ FANNI 1999-ben született Dombóváron, kisgyerekként Tamásiban élt, majd Siófokon töltötte gimnáziumi éveit. Jelenleg az ELTE Bölcsészettudományi Karán történelem szakon másodéves hallgató. Esszéit az Irodalmi Jelenben publikált, verseit a központi Előretolt Helyőrség, az erdélyi Előretolt Helyőrség, A hetedik és az ÚjNautilus közölte.

- 3 **Böszörményi Zoltán:** Útmutató az örökkévalósághoz (vers)
- 4 **Salánki Anikó:** Az elmaradt szüret (próza)
- 9 **Turczai István:** A kéregető (vers)
- 13 **Varga Melinda:** A tizenkét kagyló – bak (vers)
- 14 **Hegedűs Imre János:** Géza és Edina (próza)
- 23 Mélyből az angyal (versek)
- 24 **Mezey Katalin:** Vers Ady maszkiában
- 25 **Balla Zsófia:** Képeslap '89 karácsonya előtt, Fekete Ádvent
- 28 **Böszörményi Zoltán:** Karácsony Acapulcóban
- 29 **Eszteró István:** Térden állva
- 30 **Fülöp Dorottya:** Változatok '89 karácsonyára
- 39 **Pethő Lorand:** narancs
- 40 **Király Farkas:** Ballada régi karácsonyról
- 42 **Lőrincz P. Gabriella:** Pecset
- 43 **Vörös István:** Visszaesés
- 45 **Lackfi János:** Gyámoltalanok
- 47 **Petőcz András:** Karácsony, '89
- 48 **Farkas Wellmann Éva:** Emléksorolás '89-ből
- 50 **Dimény H. Árpád:** történet a boldogságról
- 52 **Ilyés Krisztinka:** Vörös Karácsony
- 52 **Keszthelyi György:** Áldatlan ünnepszilánkok
- 55 **Boda Edit:** Zsoltár
- 56 **Géczi János:** 1989
- 57 **Kovács Újszászy Péter:** Az eperfáról egy veréb
- 59 **Iancu Laura:** Bocsnatkérőn
- 60 **Rónai-Balázs Zoltán:** Nem vers
- 61 **Szabó Palócz Attila:** a kert díszei; hosszú advent
- 64 **Tóth Csilla:** (vissza a jövőbe)
- 65 **Bak Rita:** Mélyből az angyal
- 66 **Marius Chelaru** versei **Mandics György** fordításában
- 70 **Tree Riesener:** Egyszer majd elmesélem neked – **Mohai Szilvia** fordítása
- 77 Ady: a vakító fehértől a mindent elnyelő feketéig – **Laik Eszter** beszélgetése **Nagy Angéllal**
- 89 A hónap alkotója: **Pethő Lorand** – hajnali requiem; nézzétek, a vízen járok; (nem) szerelmes vers; lehettél volna; fésűkagylók. megvadult tavasz.; monostor, gőzölgő nagykabát; (taníts meg újból játszani)
- 96 **Varga Melinda:** „A szabadság vad kakukkfű-szaga”
- 102 Mind Orpheuszok vagyunk – **Varga Melinda** beszélgetése **Pethő Loranddal**
- 114 **Hegedűs Imre János:** Lélek a vákuumban (Böszörményi Zoltán: Kényszerleszállás Shannonban)
- 117 **Rimóczi László:** Mindenkinek megvan a saját halála (Juhász Kristóf: Boldog halottak napját!); Tápláló szöveg, céltudatos szenvedéssel (Hekl Krisztina: A legjobb sehol)
- 125 **Lajtos Nóra:** Mnémoszüné versfolyója, avagy önreprodukció és emlékezet (Jenei Gyula: Mindig más – az emlékezet versei)
- 130 **Muth Ágota Gizella:** „Isten hallgatag gyermekei...” (Roy Jacobsen: A láthatatlanok)
- 135 Memento: Jobb világot javasolni – Görgy Gábor 90 éves – **Laik Eszter** tudósítása
- 140 Debüt – **Szabó Fanni** versei

- **Böszörményi Zoltán**
Útmutató az örökkévalóságához
- **Salánki Anikó**
Az elmaradt szüret
- **Hegedűs Imre János**
Géza és Edina
- **Turczi István**
A kéregető
- **Varga Melinda**
A tizenkét kagyló – bak
- **Szabó Fanni**
Budai tuskék

A hónap alkotója: **Pethő Lorand**

hajnali requiem; nézzétek, a vízén járok; (nem) szerelmes vers;
lehetnél volna; fésűkagylók. megvadult tavasz.;
monostor, gőzölgő nagykabát; (taníts meg újból játszani)

Varga Melinda: „A szabadság vad kakukkfű-szaga”
Mind Orpheuszok vagyunk – Varga Melinda beszélgetése
Pethő Loranddal

Ady: a vakító fehértől
a mindent elnyelő feketéig –

Laik Eszter beszélgetése **Nagy Angélával**

Marius Chelaru versei **Mandics György** fordításában

Tree Riesener: Egyszer majd elmesélem neked –
Mohai Szilvia fordítása

500 FORINT • 6 LEJ • 1.50 EURÓ

nka

Nemzeti Kulturális Alap